

i Veie, som vi gav ud for en Bolig til Commandanten i Aarhus. — Med Hensyn til § 3 skal jeg bemærke, at det efter den Form, som den forrige Finanslov havde, vist vilde være heldigt, om Forslaget havde en saadan Form, at baade Renter og Afdrag tilfaldt Reservefonden, og f. Ex. var affattet saaledes: „Reservefonden udreder saa og saa Meget til Statskassen, hvormod der tilfalder den saa og saa Meget“, Det kan jo ikke altid gaae lige op, og det forekommer mig naturligt, at Renter og Afdrag af Statsactiverne nærmest henhøre under Reservefonden. Ved at nævne Reservefond, kunde det maaskee være ønskeligt at faae at vide, hvormange af de jydsk Hypotheklaaneforeningsobligationer man har i Statskassen, og hvorledes Statskassen egentlig er kommen til disse værdifulde Papirer, og da jeg nu er kommen til at nævne dette Ord: Hypotheklaaneforening, maa jeg maaskee ogsaa gribe Leiligheden til at henvende mig til en anden af de høitærede Ministre med et Spørgsmaal. Der er en Mand, en forhenværende meget høitstaaende Embedsmand, der har staaet i Forbindelse med denne Forening, og han er tidligere bleven meget haardt medtaget; man har jo meent altfor haardt; der er heller ikke Grund til at troe Andet, naar man seer, at Ministeriet, efterat have nebsat en Commission til at bestemme de paaankede Forhold, ikke bestomindre har beholdt vedkommende Mand afskillige Aar i Embede og først senere har afskediget ham og det efter Pensionslovens Regler — det vil sige, efter de af dens Regler, der give den høieste Pension; thi der gives jo ogsaa andre Regler. Jeg vil nu gjerne rette det Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister, om den Antagelse er urigtig, at der efter de Oplysninger, som ere komne til Almeenhedens Kundskab, navnlig ved Hjælp af Statsrevisorerne Arbejde, kunde være Grund til at frigjøre denne Mand for denne usordealagtige Dmtale derved, at Regjeringen anlagde Sag imod ham. Man hør naturligvis ingen Tvivl nære om, at den vil falde heldigt ud for den Vedkommende, men jeg troer, at det vilde være hensigtsmæssigt, for at derved den Anstuelse kunde blive slaaet ned, at der ved denne Leilighed kunde blive Anvendelse for den Ste

Pasus i Pensionsloven af 5te Januar 1851 § 7, der siger, at en Pension ophører, naar en Embedsmand „ved Dom kendes skyldig i et saadant Forhold, som, medens han var i Embede, vilde have havt dettes Forbrydelse til Følge.“ Jeg vil ønske, at Enhver, der troer, at denne Pasus her kunde anvendes, ikke forstaaer Tingen rigtig, at han mistjender den Vedkommende og maa lade sin Antagelse falde som ubegrundet. Det er i Grunden meget farligt, at der kastes saadanne Skygger paa en høitstaaende Embedsmand, og jeg troer derfor, at det høie Ministerium skylder baade den Vedkommende og Folket, ja maaskee Folke-representationen, at foretage den Operation, at stille ham under Anklage, for at han ved Dom kan blive frifunden ligeoverfor den offentlige Mening. — § 4 handler om de directe Skatter. Med Hensyn hertil har en æret Taler, som er valgt i Randers By (S. Rée), udtalt, at nu, da Privilegierne vare Kjøbstæderne berøvede, meente han, at de ogsaa burde være frie for Bygningsskat. Jeg forstod hans Udtalelse saaledes. Maaskee er det ikke ganske rigtigt opfattet, men i saa Fald beder jeg det opløst. Jeg anseer en saadan Udtalelse her i Forsamlingen, naar den ikke imøbegaaes, for skadelig; thi den er i mine Dine meget ubegrundet. Der kan vel være Et og Andet at rette med Hensyn til Bygningsskatten og dens Opkrævelse. Jeg har saaledes i mit Liv hørt afskillige Erindringer imod, at man beregnede denne Skat og affordrede Vedkommende den uden at give ham Leilighed til Reclame, og at man, selv i de Tilfælde, hvor Administrationen har erkjendt, at der var maalt galt, ikke har Andet at gjøre end at affordre Beløbet og henvise Vedkommende til Domstolene. Dersom dette forholder sig saaledes, saa kan jeg ikke nægte, at det vilde være ønskeligt, om der blev givet Vedkommende Leilighed til, naar saadanne nye Boliger blive opmaalte til Afgift, at eftersee og forlange Eftermaalning. Det er en Sag, der ikke berøer paa noget Skjøn, men det er saa simpelt, som 2 og 2 er 4, at undersøge, hvormange Quadratalen en vis Stue eller Leilighed indeholder. Det gaaer ikke dermed som med Matrifulering af Forber. Der kan altsaa ganske vist være Afskilligt at erindre imod det Spørgs-